

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. október 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. június 21. napján kihirdetett Kb.II.76/2012/3. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat - a vele szemben alkalmazott önálló katonai büntetés helyett - 100 (egyszáz) napi tétel, napi tételenként 2.500 (kettőezer-ötszáz) forint pénzbüntetésre **ítéli**.

A 250.000 (kettőszázötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni azzal, hogy 1 (egy) napi tétel összegének a helyébe 1 (egy) napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. június 21. napján kihirdetett Kb.II.76/2012/3. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért - önálló katonai büntetésül - lefokozásra ítélte.

A tárgyaláson a katonai ügyész és a vádlott a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, míg a védő enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.804/2012/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A vádlott és védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztették az elsőfokú ítélet ellen bejelentett védői fellebbezés írásbeli indokolását, amelyben indítványozták, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a lefokozás katonai büntetés helyett egy olyan intézkedést alkalmazzon, amely lehetővé teszi, hogy a vádlott továbbra is teljesíthessen rendőri szolgálatot. A vádlott és védője az indítvány alátámasztásaként csatolták az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a vádlotról készült parancsnoki jellemzést, amely az ő esetében pozitív változásokat állapított meg. Csatolták a vádlott szolgálatteljesítése során tett ellenőrzésekről készült feljegyzéseket, amelyek feltárt hiányosságot nem rögzítenek. Csatolták az elsőfokú pszichológiai vizsgálati adatlapot, amely a vádlott

alkalmasságát állapította meg. Ezen túlmenően indítványozta tanúként kihallgatni a Rendőrőrs vezetőit, valamint a vádlott több kollégáját.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a lefokozás katonai büntetés helyett várakozási idő meghosszabbítását szabjon ki védencével szemben. Részletesen foglalkozott perbeszédében az írásban előterjesztett indítványával, valamint a becsatolt iratokkal és az abból levonható következtetésekkel. Kifejtette továbbá, hogy a lefokozás katonai büntetését védencével szemben aránytalanul súlyos joghátránynak tartja. A tárgyaláson becsatolta a védencének a Szakközépiskolába történő vezényléséről szóló parancsot.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a bűncselekmény elkövetését elismerte és olyan joghátrány megállapítását kérte, hogy folytathassa rendőri szolgálatát.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítélet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, így megfelelően alkalmazta a bíróság elé állításra vonatkozó szabályokat, törvényes volt a vádlott kioktatása, valamint a megjelenésében egészségügyi okból akadályozott tanú nyomozás során tett vallomásának felolvasása a Be. 296. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson beismerte a bűncselekmény elkövetését. Beismerő vallomását alátámasztották a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint a nyomozás során kihallgatott járőrtárs felolvasással bizonyítás anyagává tett vallomása is. Így az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 351. §. (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. A másodfokú bíróság a katonai tanács által megállapított és a védelem által sem vitatott megalapozott tényállás mellett indokolatlannak látta a másodfokú eljárásban további tanúk kihallgatását, ezért az erre irányuló védői indítványt elutasította.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet 3. oldal utolsó négy bekezdésében, valamint a 4. oldal első három bekezdésében kifejtett jogi álláspontját.

A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság lényegében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, azzal a kiegészítéssel, hogy a vádlott esetében a beismerés nem zárható ki az enyhítő körülmények köréből, csupán kisebb súllyal vehető figyelembe. Tévedett azonban a katonai tanács, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott méltatlan a rendfokozat viselésére és vele szemben lefokozás katonai büntetést szabott ki. A vádlott személyi körülményeiből az állapítható meg, hogy a törvénnyel korábban nem került összeütközésbe, sem katonai, sem egyéb bűncselekmény miatt nem indult vele szemben eljárás. Ilyen körülmények között eltúlzottan súlyos joghátrány a lefokozás katonai büntetés. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat a Btk. 87. § (2) bekezdés e) pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával, a Btk. 38. § (3) bekezdésére figyelemmel a Btk. 51. §-a alapján 100 napi tétel, napi tételenként 2500 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A Btk. 52. § (1), (2) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott esetében ez a büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a védőnek a várakozás idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabására tett indítványával, figyelemmel arra, hogy a hivatkozott katonai mellékbüntetés önállóan nem szabható ki.

Utalni kíván a másodfokú bíróság arra, hogy a Btk. 2010. május 1-i módosítását megelőzően nem volt lehetőség súlyosításra irányuló fellebbezés hiányában lefokozás helyett pénzbüntetés kiszabására, mert a büntetések hierarchiájában a pénzbüntetés súlyosabb büntetésnek minősült. A Btk. büntetési rendszerében bekövetkezett változás és ehhez kapcsolódóan a Be. 354. §-ának módosulása azonban ezt már lehetővé teszi. A súlyosítási tilalomra vonatkozó fenti rendelkezéshez fűzött miniszteri indokolás szerint a törvény a szankciótani módosításhoz igazodva szakít a korábbi a büntetések közötti sorrenddel és a Be. 354. § (4) bekezdésében a) - h) pontok alatt leírt esetek nem zárják ki a lefokozás helyett pénzbüntetés kiszabását. Ebben az összefüggésben kizárólag a szabadságvesztés alkalmazását zárja ki a törvényi szabályozás.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. október 26. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. október 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő